

Spørsmål og svar – Gresspapir

1. Hvordan ser prosessen bak gresspapir ut, fra anskaffelse av gress til ferdig produkt?

Gresset kommer fra lokale produsenter maks 100 km unna papirprodusenten. Gresset, som stort sett består av høy, kommer fra ubrukte områder, hovedsaklig eid av bønder som leverandøren har direkte kontakt med gjennom en bondeorganisasjon. Bøndene slår disse områdene to eller høyst tre ganger i året, og områdene brukes ikke til noe annet, slik som dyrefôr eller beitemark. Etter at gresset er slått, blir det tørket, malt og pelletert. Det er en mekanisk prosess som ikke krever kjemisk behandling, noe som derimot er påkrevd for å fremstille papirmasse av trefiber. På papirfabrikken blir pelletsene løst opp i vann, og deretter kan de bearbeides videre.

2. Hvor mange kvadratmeter mark kreves for ett tonn gressmateriale?

Det kreves et område på ca. 2000 m² for å produsere ett tonn gressmateriale (pellets) per år. (Ett hektar, dvs. 10 000 m², kan altså gi fem tonn råstoff årlig.)

3. Hvorfor krever gressfiber bare to liter vann per tonn, når trefiber krever 6000 liter per tonn?

Gress inneholder mye mindre lignin enn trefiber, så det trengs ikke noe vann eller kjemikalier for å fjerne ligninet. Prosessen krever bare to liter vann når materialet presses sammen til pellets. (Det tørkede gresset varmes opp i en dampprosess til det er fuktig, og presses deretter sammen til pellets.) Gressmassen går gjennom en mekanisk prosess, og ikke en kjemisk prosess slik som tremasse.

4. Hvorfor ikke bruke gress fra offentlig mark?

Den viktigste årsaken er komplisert logistikk og at man bare får små mengder gress fra offentlige områder som parker og langs motorveier. Men produsenten av gressmaterialet undersøker mulighetene for å kjøpe gress også fra andre enn bønder. En annen fordel ved å bruke gress fra ubrukte områder er at det er mye mindre risiko for innblanding av avfall, f.eks. plast, sammenlignet med offentlige områder.

SUPPLIER OF GOODFOODMOOD

5. Kan gressfiber brukes i produkter som i dag fremstilles av bare trefiber?

Allerede i dag kan papirfabrikker bruke opptil 50 prosent gressfiber i fremstillingen av papir og emballasje, avhengig av sluttproduktet. Det er fullt mulig å kombinere gressfiber med gjenvunnet papir og/eller trefiber. Alle papirfabrikker kan bruke gressfiber i papirproduksjonen uten ekstra investeringer. Den eneste begrensningen er at gressfiber må blandes med trefiber ettersom gressfibrene er så korte.

6. Vil materialet gi problemer for personer med gressallergi?

Massen varmes opp i papirfabrikken. Dermed fjernes det allergifremkallende proteinet fra materialet og vil ikke forårsake problemer for allergikere. Materialet er grundig testet for allergener og har sertifikater som viser at sluttproduktet ikke gir allergiske reaksjoner.

7. Hvordan er det mulig å bruke nesten 100 prosent av gressråstoffet i fremstillingen av gressfibermasse?

Hovedårsaken er at gressfiber ikke inneholder noe lignin, eller inneholder svært lite sammenlignet med trefiber. Dermed kan så å si alt gressråstoffet utnyttes i pellets- og papirproduksjonen.

8. Er det noen begrensninger når det gjelder leveranse av gressmateriale?

Per i dag ser ikke leverandøren noe problem med å levere gressfiber til papirfabrikkene. Generelt sett er det mye gressmark i dag som ikke brukes til noe. Og siden det bare er gresset som blir høstet, er det ikke fare for å ødelegge områdene slik som i skogbruket, der det tar flere tiår for skogen å vokse opp igjen etter hogst.

9. Er det mulig å fjerne lukten til gressmaterialet?

Lukten skyldes et protein, og målet er å fjerne det innen 2020. Hvis proteinnivået senkes enda mer, blir fargen også mindre grønn.

SUPPLIER OF GOODFOODMOOD®